

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (осми състав)

24 септември 2008 година *

По дело Т-45/06,

Reliance Industries Ltd, установено в Mumbai (Индия), за което се явяват г-н I. MacVay, г-н S. Ahmed, solicitors, г-н R. Thompson, QC, и г-н K. Beal, barrister,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явява г-н J.-P. Них, в качеството на представител, подпомаган от адв. G. Berrisch, avocat,

и

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н N. Khan и г-н P. Stancanelli, в качеството на представители,

ОТВЕТНИЦИ,

* Език на производството: английски.

с предмет искания за отмяна:

- на Известие на Комисията от 1 декември 2005 година за започване на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на изравнителните мерки, приложими за вноса на някои видове полиетилен терефталат с произход в частност от Индия (ОВ С 304, стр. 4),

- на Известие на Комисията от 1 декември 2005 година за започване на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на антидъмпинговите мерки, приложими за вноса на някои видове полиетилен терефталат с произход от Индия, Индонезия, Република Корея, Малайзия, Тайван и Тайланд и на частично междинно преразглеждане на антидъмпинговите мерки, приложими за вноса на някои видове полиетилен терефталат с произход от Република Корея и Тайван (ОВ С 304, стр. 9),

- на Регламент (ЕО) № 2603/2000 на Съвета от 27 ноември 2000 година за налагане на окончателно изравнително мито и окончателно събиране на временното мито, наложено при вноса на определен полиетилен терефталат с произход от Индия, Малайзия и Тайланд, и за прекратяване на процедурата за защита срещу субсидиран внос на полиетилен терефталат с произход от Индонезия, Република Корея и Тайван (ОВ L 301, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 22, стр. 3), на Регламент (ЕО) № 2604/2000 на Съвета от 27 ноември 2000 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, налагано върху вноса на полиетилен терефталат с произход от Индия, Индонезия, Малайзия, Република Корея, Тайван и Тайланд (ОВ L 301, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 22, стр. 23) и на Решение 2000/745/ЕО на Комисията от 29 ноември 2000 година за приемането на гаранции, предложени във връзка с антидъмпинговите и антисубсидийни производства относно вноса на определен полиетилен терефталат (PET) с произход от Индия, Индонезия, Малайзия, Република Корея, Тайван и Тайланд (ОВ L 301, стр. 88; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 22, стр. 44), доколкото тези актове следва да се прилагат спрямо жалбоподателя след 1 декември 2005 г.,

- при условията на евентуалност, на член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223) и на член 18, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2026/97 на Съвета от 6 октомври 1997 година относно защитата срещу субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 288, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 15, стр. 180),

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (осми състав),

състоящ се от: г-жа М. Е. Martins Ribeiro (докладчик), председател, г-н N. Wahl и г-н А. Dittrich, съдии,

секретар: г-жа С. Kristensen, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 декември 2007 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

Антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение на Световната търговска организация

¹ Член 11, параграф 3 от Споразумението за прилагането на член VI от Общото споразумение по митата и търговията (1994) (ОВ L 336, стр. 103; Специално

издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112, наричано по-нататък „антидъмпинговото споразумение“), което се съдържа в приложение 1 А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), гласи:

„[В]сяко окончателно определено антидъмпингово мито следва да бъде премахнато не по-късно от пет години след датата на въвеждането му [...], освен ако, извършвайки преглед [другаде в текста: „при преразглеждане, предприето“] преди тази дата по своя собствена инициатива или по мотивирано искане от страна на местната промишленост или подадено от нейно име [другаде в текста: „по обосновано искане от или от името на местните производители“] достатъчно рано [другаде в текста: „в рамките на приемлив срок“] преди изтичането на срока на митото [другаде в текста: „срока на действие на митото“], властите не решат, че премахването на митото би довело до продължаване или нова поява [другаде в текста: „продължаване или повторение“] на дъмпинг и вреда. Митото може да остане в сила, докато има резултат от такъв преглед [другаде в текста: „до приключване на преразглеждането“].“

- 2 Освен това член 21, параграф 3 от Споразумението за субсидиите и изравни- телните мерки от 1994 г. (ОВ L 336, стр. 156; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 166, наричано по-нататък „антисубсидийното споразумение“), което също се съдържа в приложение 1 А към Споразумението за създаване на СТО, предвижда:

„[К]аквото и да било окончателно изравнително мито следва да бъде прекратено [другаде в текста: „премахнато“] на дата, не по-късна от пет години от налагането му [...], освен ако властите, при преразглеждане, предприето преди тази дата по тяхна инициатива или по своевременно обосновано искане от или от името на местното производство [другаде в текста: „местните производители“] в рамките на приемлив срок преди тази дата, не установят, че изтичането на срока на действие на митото вероятно ще доведе до продължаване или повторение на субсидирането и вредата. Митото остава в сила [да се чете: „може да остане в сила“] до приключване на преразглеждането.“

Основен антидъмпингов регламент

- 3 Член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223, наричан по-нататък „основният антидъмпингов регламент“), в приложимата си към обстоятелствата по спора редакция гласи:

„Процедура [другаде в текста: „разследването“] може да бъде прекратен[о] без налагането на временно или окончателно мито при предлагане на достатъчна гаранция на доброволна основа от страна на износителя да преразгледа цените си или да преустанови износа на дъмпингови цени за съответната територия, в резултат на което Комисията, след консултации, да приеме, че вредоносният ефект от дъмпинга е премахнат. [...]“

- 4 Член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент предвижда:

„Срокът на действие на антидъмпинговите мита изтича пет години след датата на налагането им или пет години от датата на приключване на последното по ред едновременно преразглеждане на дъмпинга и вредата от него, освен ако в някое преразглеждане не е установено, че изтичането на този срок ще доведе до продължаване или повторение на дъмпинга и вредата от него. Преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на митата се предприема по предложение на Комисията или по искане на или от името на производството на Общността [да се чете: „производителите от Общността“], като митата остават в сила до приключване на преразглеждането.

Преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на митата се предприема, когато в искането се съдържат достатъчно доказателства, че изтичането на действието на мерките по всяка вероятност ще доведе до продължаване или повтаряне на дъмпинга и вредата от него. [...]

[...]

Известие за предстоящото изтичане на срока на действие на митата се публикува в *Официален вестник на Европейските общности* в подходящ момент през последната година от прилагането им съгласно дефиницията в настоящия параграф. След публикуването на горното известие, но не по-късно от три месеца преди изтичането на петгодишния период, производителите от Общността имат право да подадат искане за преразглеждане в съответствие с втората алинея от настоящия параграф. Публикува се и известие за действителното изтичане на срока на действие на мерките по настоящия параграф.“

- 5 В съответствие с член 11, параграф 6 от основния антидъмпингов регламент „[п]реразглежданията по този член започват по инициатива на Комисията след съгласуване с Консултативния комитет“.
- 6 В съображение 18 от основния антидъмпингов регламент се посочва, че „е необходимо да се предвиди, че [антидъмпинговите] мерки[...] губят сила след пет години, освен ако преразглеждане не показва, че те следва да се запазят“.

Основен антисубсидиен регламент

- 7 Член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2026/97 на Съвета от 6 октомври 1997 година относно защитата срещу субсидиран внос от страни, които не са

членки на Европейската общност (ОВ L 288, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 15, стр. 180, наричан по-нататък „основният антисубсидиен регламент“), гласи:

„[Антисубсидийните] [р]азследвания[...] могат да бъдат прекратени без въвеждането на временни или окончателни мита при получаването на удовлетворителни доброволни гаранции, съгласно които:

- а) страната по произход и/или износ се съгласява да премахне или ограничи субсидията или да вземе други мерки срещу ефектите от нея; или

- б) всеки износител се ангажира да ревизира [другаде в текста: „да преразгледа“] цените си или да прекрати износа за въпросната зона за времето, през което този износ се възползва от изравнителни субсидии, така че Комисията, след провеждането на консултации, да е убедена, че е отстранен увреждащият ефект на субсидиите. Увеличенията на цените съгласно тези гаранции няма да бъдат по-големи от необходимото за компенсиране размера на изравнителните субсидии, както и следва да бъдат по-малки от размера на изравнителните субсидии, ако тези увеличения биха били адекватни, за да се отстрани вредата за индустрията на Общността.“

8 Член 18 от основния антисубсидиен регламент предвижда:

„1. Срокът на действие на окончателна изравнителна мярка изтича пет години след въвеждането ѝ или пет години от датата на последния преглед [другаде в текста: „преразглеждане“], който обхваща както субсидирането, така и вредата, освен ако при прегледа се установи, че изтичането на срока по всяка вероятност би довело до продължаване или повтаряне на субсидирането и на вредата.

Прегледът при изтичането на срока се инициира от Комисията или по искане, което е направено от производителите в Общността или от тяхно име и мярката остава в сила в зависимост от резултата [другаде в текста: „до приключване“] на този преглед.

2. Прегледът при изтичането на срока се инициира, ако в искането се съдържат достатъчно доказателства за това, че изтичането на срока на мерките по всяка вероятност би имало за резултат продължаване или повтаряне на субсидирането и вредата. [...]

[...]

4. Известие за предстоящото изтичане на срока на действие се публикува в *Официален вестник на Европейските общности* в подходящ момент през последната година от прилагането на мерките, както е дефинирано в настоящия член. Поради това, производителите в Общността имат право да подадат не по-късно от три месеца преди края на петгодишния период искане за преглед в съответствие с параграф 2. Публикува се и известие, в което се съобщава за действителното изтичане на срока на действие на мерките съгласно настоящия член.“

9 Съгласно член 22, параграф 2 от основния антисубсидиен регламент „[п]регледите съгласно член[...] 18 [...] се инициират от Комисията след провеждането на консултации в рамките на Консултативния комитет“.

10 В съображение 22 от основния антисубсидиен регламент се посочва, че „е необходимо да се гарантира, че валидността [другаде в текста: „срокът на действие“] на [антисубсидийните] мерки[...] ще изтече след пет години, освен ако при прегледа им се установи, че следва да бъдат поддържани“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 11 Жалбоподателят Reliance Industries Ltd е дружество, учредено по индийското право, което произвежда в частност полиетилен терефталат (PET).

- 12 На 27 ноември 2000 г. Съветът приема Регламент (ЕО) № 2603/2000 за налагане на окончателно изравнително мито и окончателно събиране на временното мито, наложено при вноса на определен полиетилен терефталат с произход от Индия, Малайзия и Тайланд, и за прекратяване на процедурата за защита срещу субсидиран внос на полиетилен терефталат с произход от Индонезия, Република Корея и Тайван (ОВ L 301, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 22, стр. 3).

- 13 На 27 ноември 2000 г. Съветът приема и Регламент (ЕО) № 2604/2000 за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, налагано върху вноса на полиетилен терефталат с произход от Индия, Индонезия, Малайзия, Република Корея, Тайван и Тайланд (ОВ L 301, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 22, стр. 23).

- 14 В хода на процедурата, предшестваща приемането на Регламент № 2603/2000 и Регламент № 2604/2000, жалбоподателят предоставя на Комисията гаранции, че ще преразгледа цените си съгласно член 8, параграф 1 от основния антидъмпингов регламент и член 13, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент. Освен това той се съгласява към неговите гаранции да „се прилагат разпоредбите [на член] 11, [параграф] 2 [...] от основния антидъмпингов регламент и [на член] 18, параграфи 1 и 2 от основния антисубсидиен регламент“.

- 15 На 29 ноември 2000 г. Комисията приема Решение 2000/745/ЕО за приемането на гаранции, предложени във връзка с антидъмпинговите и антисубсидийни производства относно вноса на определен полиетилен терефталат (PET) с произход от Индия, Индонезия, Малайзия, Република Корея, Тайван и Тайланд (ОВ L 301, стр. 88; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 22, стр. 44).
- 16 На 30 ноември 2000 г. Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000, както и Решение 2000/745 са публикувани в *Официален вестник на Европейските общности*. Съгласно член 6 от Регламент № 2603/2000, член 4 от Регламент № 2604/2000 и член 2 от Решение 2000/745 те влизат в сила в деня след публикуването им в *Официален вестник на Европейските общности*, а именно на 1 декември 2000 г.
- 17 На 2 март 2005 г. на основание член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 4 от основния антисубсидиен регламент Комисията публикува в *Официален вестник на Европейските общности* Известие за предстоящо изтичане на срока на действие някои антидъмпингови и изравнителни мерки (ОВ С 52, стр. 2). Известието се отнася по-специално до Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000, както и до Решение 2000/745. В известието Комисията напомня, че срокът на действие тези мерки ще изтече на 1 декември 2005 г., освен ако не започне преразглеждането им. Исканията за преразглеждане е трябвало да се изпращат на Комисията най-малко три месеца преди изтичането на срока на действие на съответните мерки.
- 18 На 30 август 2005 г. Polyethylene Terephthalate (PET) Committee of Plastics Europe подава искане за преразглеждане от името на производители, представляващи голяма част — в случая над 90 % — от цялото производство на някои видове PET в Общността.

19 На 1 декември 2005 г. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* Известие за започване на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на изравнителните мерки, приложими за вноса на някои видове РЕТ с произход в частност от Индия (ОВ С 304, стр. 4), от една страна, а от друга — Известие за започване на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на антидъмпинговите мерки, приложими за вноса на някои видове РЕТ с произход от Индия, Индонезия, Република Корея, Малайзия, Тайван и Тайланд, и на частично междинно преразглеждане на антидъмпинговите мерки, приложими за вноса на някои видове РЕТ с произход от Република Корея и Тайван (ОВ С 304, стр. 9) (наричани по-нататък заедно „обжалваните известия за преразглеждане“). Обжалваните известия за преразглеждане се отнасят до Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000, както и до Решение 2000/745.

20 С писмо от 31 януари 2006 г. жалбоподателят по следния начин излага пред Комисията съображенията си по повод на датата, на която са били публикувани известията за преразглеждане:

„Съгласно правилата на СТО [...] срокът на действие на антидъмпинговите и изравнителните мерки изтича най-късно пет години след датата, на която те са наложени, освен ако не бъде продължен в резултат на започването на преразглеждане преди датата на изтичането му. Приложимите разпоредби на общностното право трябва да се тълкуват в съответствие с правилата на СТО. Европейският съюз обаче твърди, че е започнал процедура по преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на антидъмпинговите и изравнителни мерки спрямо РЕТ на същия ден, в който изтича срокът на действие на тези мерки (т.е. на 1 декември 2005 г.), а не преди тази дата (т.е. най-късно на 30 ноември 2005 г.), поради което срокът на действие на съответните регламенти е продължен над допустимото по правилата на СТО.“

21 С писмо от 3 февруари 2006 г. Комисията отговаря, че въпросните преразглеждания са предприети „при пълно спазване на член 11, параграф 2 от [основния антидъмпингов регламент] и на член 18 от [основния антисубсидиен регламент]“.

Производство и искания на страните

- 22 На 13 февруари 2006 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Първоинстанционния съд.
- 23 Въз основа на доклад на съдията докладчик Първоинстанционният съд решава да даде ход на устната фаза на производството. Не са предприети процесуално-организационни действия по член 64 от Процедурния правилник.
- 24 С писмо от 15 ноември 2007 г. жалбоподателят представя на Първоинстанционния съд доклада на Апелативния орган на СТО от 12 април 2007 г. относно преразглежданията при изтичането на срока на действие на антидъмпинговите мерки за тръбни продукти за нефтени находища с произход от Аржентина (WT/DS268/AB/RW). Този документ е приложен към преписката и е изпратен на Съвета и на Комисията.
- 25 Устните състезания и отговорите на страните на зададените им от Първоинстанционния съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 13 декември 2007 г.
- 26 Жалбоподателят моли Първоинстанционния съд:

— да отмени обжалваните известия за преразглеждане,

- ако намери за необходимо или подходящо, да отмени Регламент № 2603/2000, Регламент № 2604/2000 и Решение 2000/745, доколкото следва да се прилагат към жалбоподателя след 1 декември 2005 г.,

- единствено в случай и само доколкото Първоинстанционният съд въпреки доводите на жалбоподателя приеме, че при правилно тълкуване смисълът на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент се различава от смисъла на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и/или на член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение, да отмени посочените разпоредби на основните регламенти,

- да осъди Съвета и Комисията да заплатят съдебните разноски.

27 Съветът моли Първоинстанционния съд:

- да обяви жалбата за недопустима в частта ѝ, която е насочена срещу Съвета,

- да отхвърли повдигнатото при условията на евентуалност възражение за незаконосъобразност на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, както и искането на жалбоподателя за отмяна на тези разпоредби,

- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

28 Комисията моли Първоинстанционния съд:

- да отхвърли жалбата,

- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По допустимостта

По допустимостта на частта от исканията, с която се иска отмяната на обжалваните известия за преразглеждане и която е насочена срещу Съвета

Доводи на страните

29 Съветът и Комисията не оспорват обстоятелството, че обжалваните известия за преразглеждане представляват обжалваеми актове по смисъла на член 230 ЕО. Тъй като обаче обжалваните известия за преразглеждане били актове на Комисията, те поддържат, че жалбата е недопустима в частта ѝ, която е насочена срещу Съвета.

30 В съдебното заседание Съветът освен това отбелязва, че на 22 февруари 2007 г. е приел Регламент (ЕО) № 192/2007 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на полиетилен терефталат с произход от Индия, Индонезия, Малайзия, Република Корея, Тайланд и Тайван, изготвено след провеждането на преразглеждане с оглед изтичане срока на действие на съществуващите мерки и частично междинно преразглеждане съгласно член 11, параграфи 2 и 3 от основния антидъмпингов регламент (ОВ L 59, стр. 1) и Регламент (ЕО) № 193/2007 за налагане на окончателни изравнителни мита върху вноса на полиетилен терефталат (PET) с произход от Индия, изготвен след провеждане на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на съществуващите мерки съгласно член 18 от основния антисубсидиен регламент (ОВ L 59, стр. 34).

Жалбоподателят вече няма правен интерес да иска отмяната на обжалваните известия за преразглеждане, след като не обжалвал посочените регламенти, които междуременно станали окончателни.

- 31 Жалбоподателят поддържа, че има активна процесуална легитимация в качеството си на адресат на обжалваните актове или като оператор, който е пряко и лично засегнат от тези актове (Решение на Първоинстанционния съд от 28 февруари 2002 г. по дело BSC Footwear Supplies и др./Съвет, Т-598/97, Recueil, стр. II-1155, точка 45).
- 32 Що се отнася до твърдението, че правният му интерес е отпаднал, жалбоподателят подчертава, че Съветът е посочил липсата на тази процесуална предпоставка едва в хода на съдебното заседание, и поддържа, че при всички положения все още има интерес от отмяната на обжалваните известия за преразглеждане.

Съображения на Първоинстанционния съд

— По правния интерес на жалбоподателя

- 33 Важно е да се напомни, че правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка, чието наличие общностният съд може служебно да проверява (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 28 септември 2004 г. по дело МСИ/Комисия, Т-310/00, Recueil, стр. II-3253, точка 45 и цитираната съдебна практика).
- 34 Следва също да се напомни, че според постоянната съдебна практика жалбата за отмяна, подадена от физическо или юридическо лице, е допустима само ако това лице има правен интерес от отмяната на обжалвания акт (вж. Решение по дело МСИ/Комисия, точка 33 по-горе, точка 44 и цитираната съдебна практика).

- 35 Правният интерес на ищеца или жалбоподателя трябва да съществува с оглед на предмета на иска или жалбата към момента на подаването му/й, тъй като в противен случай същият/същата би бил/а недопустим/а. Този предмет на спора трябва да продължава да съществува, също както и правният интерес, до обявяването на съдебното решение, тъй като иначе няма да има основание за постановяване на съдебно решение по същество, което предполага искът или жалбата да може чрез резултата си да донесе полза на страната, която го/я е подала (Решение на Съда от 7 юни 2007 г. по дело Wunenburger/Комисия, С-362/05 Р, Сборник, стр. I-4333, точка 42; вж. също в този смисъл Определение на Първоинстанционния съд от 17 октомври 2005 г. по дело First Data и др./Комисия, T-28/02, Recueil, стр. II-4119, точки 35—38).
- 36 В случай че правният интерес на жалбоподателя отпадне в хода на процеса, решение на Първоинстанционния съд по съществото на спора няма да му донесе никаква полза (Решение по дело Wunenburger/Комисия, точка 35 по-горе, точка 43).
- 37 В случая е важно да се отбележи, че обжалваните известия за преразглеждане са свързани с мерките, наложени с Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000 и с Решение 2000/745, от една страна, а от друга — че жалбоподателят е предприятие производител и износител на продуктите, за които се отнасят посочените актове. Съгласно член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент приемането на обжалваните известия за преразглеждане има за последица, че мерките, които са предмет на преразглеждането и засягат износа на жалбоподателя, остават в сила до приключването на това преразглеждане, докато при липсата на такова срокът им на действие е щял да изтече пет години след въвеждането им.
- 38 Оттук следва, че когато е подал своята жалба, жалбоподателят е имал правен интерес, тъй като обжалваните известия за преразглеждане са в негова вреда (вж. в този смисъл Решение по дело Wunenburger/Комисия, точка 35 по-горе, точка 44 и цитираната съдебна практика).
- 39 Следва да се разгледа и дали Регламенти № 192/2007 и № 193/2007, с които приключва преразглеждането и които жалбоподателят не е обжалвал в срока,

предвиден по член 230, пета алинея ЕО, са довели до отпадане на интереса на жалбоподателя от отмяната на обжалваните известия за преразглеждане.

- 40 В това отношение трябва да се приеме, първо, че спорът е запазил предмета си, тъй като обжалваните известия за преразглеждане не са формално отменени с Регламенти № 192/2007 и № 193/2007 (вж. в този смисъл Решение по дело *Wunenburger/Комисия*, точка 35 по-горе, точка 48).
- 41 Второ, трябва да се приеме, че правните последици, породени от обжалваните известия за преразглеждане, не са премахнати с приемането на Регламенти № 192/2007 и № 193/2007. В това отношение следва да се напомни, че обжалваните известия за преразглеждане остават в сила до приключването на преразглеждането на мерките, наложени с Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000 и с Решение 2000/745. Самостоятелните правни последици, породени от обжалваните известия за преразглеждане до влизането в сила на Регламенти № 192/2007 и № 193/2007 на 28 февруари 2007 г., обаче не са засегнати от новите антидъмпингови и изравнителни мерки, наложени с посочените регламенти (вж. в този смисъл Решение на Съда от 10 май 2005 г. по дело *Италия/Комисия*, С-400/99, *Recueil*, стр. I-3657, точка 17).
- 42 При тези условия отмяната на обжалваните известия за преразглеждане може да има правни последици от полза за жалбоподателя, доколкото установяването на евентуалната им незаконосъобразност от Първоинстанционния съд може да послужи за основание на евентуален иск за отговорност (вж. в този смисъл Решение на Съда от 31 март 1998 г. по дело *Франция и др./Комисия*, С-68/94 и С-30/95, *Recueil*, стр. I-1375, точка 74).
- 43 Трето, жалбоподателят също така запазва интерес да иска отмяна на обжалваните известия за преразглеждане, за да даде възможност в бъдеще да се избягва повторно допускане на незаконосъобразността, която според него ги опорочава (вж. в този смисъл Решение по дело *Wunenburger/Комисия*, точка 35 по-горе,

точка 50 и цитираната съдебна практика; Решение на Първоинстанционния съд от 14 септември 1995 г. по дело *Antillean Rice Mills и др./Комисия, T-480/93 и T-483/93, Recueil*, стр. II-2305, точка 60). В това отношение е важно да се подчертае, че твърдяната незаконосъобразност в бъдеще може повторно да бъде допусната независимо от обстоятелствата, които са дали основание на жалбоподателя да подаде жалба, доколкото тази незаконосъобразност е свързана с грешка при прилагане на правото, допусната от Комисията при тълкуването на разпоредбите на основния антидъмпингов и основния антисубсидиен регламент в светлината на съответстващите им разпоредби от споразуменията на СТО (вж. в този смисъл Решение по дело *Wunenburger/Комисия, точка 35 по-горе, точка 52*).

44 От всичко изложено дотук следва, че жалбоподателят запазва интерес да иска отмяна на обжалваните известия за преразглеждане.

— По активната процесуална легитимация на жалбоподателя

45 Тъй като обжалваните известия за преразглеждане не са адресирани до жалбоподателя, следва да се разгледа дали те го засягат пряко и лично съгласно член 230, четвърта алинея ЕО.

46 Първо, трябва да се приеме, че жалбоподателят е пряко засегнат по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО. Всъщност обжалваните известия за преразглеждане пряко пораждаат своите последици за правното му положение, като не оставят никакво право на преценка на националните органи, на които е възложено изпълнението им (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 26 септември 2000 г. по дело *Starway/Съвет, T-80/97, Recueil*, стр. II-3099, точка 61).

47 Второ, жалбоподателят е и лично засегнат по смисъла на посочената разпоредба, доколкото в Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000 и в Решение 2000/745, които са предмет на обжалваните известия за преразглеждане, е упоменат като предприятие производител и износител, което е предложило гаранции в хода на административната процедура, приети впоследствие от Комисията (вж. в този смисъл Решение по дело BSC Footwear Supplies и др./Съвет, точка 31 по-горе, точка 45 и цитираната съдебна практика).

48 Следователно жалбоподателят има активна процесуална легитимация по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО

49 От изложеното дотук следва, че искането на жалбоподателя за отмяна на обжалваните известия за преразглеждане е допустимо.

— По допустимостта на частта от исканията, доколкото е насочена срещу Съвета

50 Необходимо е да се приеме, че след като на основание член 11, параграф 6 от основния антидъмпингов регламент и член 22, параграф 2 от основния антисубсидиен регламент обжалваните известия за преразглеждане са приети от Комисията, настоящата жалба е недопустима в частта си, с която се иска отмяната на тези известия за преразглеждане, доколкото е насочена срещу тази институция (вж. в този смисъл Определение на Първоинстанционния съд от 22 февруари 2001 г. по дело Lamberts/Омбудсман и Парламент, T-209/00, Recueil, стр. II-765, точки 13—19).

- 51 Оттук следва, че жалбата за отмяна на обжалваните известия за преразглеждане е недопустима, доколкото е насочена срещу Съвета.

По допустимостта на жалбата в частта ѝ, с която се иска отмяната на Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000, на Решение 2000/745, както и на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент

Доводи на страните

- 52 Съветът и Комисията изтъкват, че жалбата е недопустима, доколкото с нея се иска отмяната на Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000, Решение 2000/745, член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент. Всъщност тя била подадена след срока по член 230, пета алинея ЕО. Освен това член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент не засягали лично жалбоподателя по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО.

- 53 В началото жалбоподателят отбелязва, че срокът на действие на Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000 трябвало да изтече на 1 декември 2005 г. Обжалваните известия за преразглеждане продължили срока на действие на съответните регламенти, така че жалбоподателят бил принуден да обжалва и тяхното оставяне в сила (вж. по аналогия Решение на Първоинстанционния съд от 12 юли 2006 г. по дело Ayadi/Съвет, T-253/02, Recueil, стр. II-2139, точка 77 и Решение на Първоинстанционния съд от 12 юли 2006 г. по дело Hassan/Съвет и Комисия, T-49/04, непубликувано в Recueil, точки 53—59). Следователно жалбоподателят не искал отмяната на Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000

сами по себе си, а единствено доколкото пораждат последици спрямо него след 1 декември 2005 г. Затова не било възможно жалбата да бъде подадена преди публикуването на обжалваните известия за преразглеждане.

- 54 След това жалбоподателят напомня, че има активна процесуална легитимация в качеството си на адресат на обжалваните актове или на оператор, който е пряко и лично засегнат от тези актове, взети заедно, или поотделно от всеки от тях (Решение по дело BSC Footwear Supplies и др./Съвет, точка 31 по-горе, точка 45).
- 55 Накрая, доколкото жалбата се отнася до отмяната на някои разпоредби на основния антидъмпингов и основния антисубсидиен регламент, жалбоподателят подчертава, че е представил тази част от исканията си само при условията на евентуалност — в случай че бъдат отхвърлени първите две части от правното му основание по същество.

Съображения на Първоинстанционния съд

- 56 Съгласно постоянната съдебна практика срокът за подаване на жалба за отмяна е императивен и прилагането му не зависи от преценката на страните в процеса и на съда, доколкото той е въведен, за да се осигури яснота и сигурност на правните положения и да се избегне дискриминацията и произволното третиране при правораздаването (Решение на Съда от 23 януари 1997 г. по дело Соен, С-246/95, Rescuel, стр. I-403, точка 21; Решение на Първоинстанционния съд от

18 септември 1997 г. по дело Mutual Aid Administration Services/Комисия, T-121/96 и T-151/96, Recueil, стр. II-1355, точки 38 и 39).

- 57 Съгласно член 230, пета алинея ЕО, за да подаде жалба за отмяна, жалбоподателят разполага със срок от два месеца, който в съответствие с член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд се удължава еднократно със срок от десет дни. Тъй като всички актове, до които се отнасят настоящите части от исканията, са публикувани в *Официален вестник*, съгласно член 102, параграф 1 от посочения процедурен правилник срокът за подаване на жалбата се изчислява от края на четиринадесетия ден след публикуването на съответните актове.
- 58 Предвид датата на публикуване на съответните актове (вж. точки 3, 7 и 16 по-горе) подадената на 13 февруари 2006 г. жалба е явно просрочена и следователно е недопустима в частта си, с която се иска отмяната на Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000, на Решение 2000/745, на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент.
- 59 Жалбоподателят не би могъл да изведе довод от Решение по дело Hassan/Съвет и Комисия, точка 53 по-горе. В делото Hassan/Съвет и Комисия, по което е произнесено решението, посочено в точка 53 по-горе, Комисията — за разлика от настоящото дело — е изменила регламент на Съвета въз основа на специално оправомощаване. По това дело Първоинстанционният съд решава, че подадената в срока по член 230, пета алинея ЕО жалба срещу регламента на Комисията е допустима, доколкото с нея се иска отмяната на регламента на Съвета не в неговата първоначална редакция, тъй като такава жалба би била недопустима, а в редакцията му, произтичаща от регламента на Комисията (Решение по дело Hassan/Съвет и Комисия, точка 53 по-горе, точка 56). В случая обаче обжалваните известия за преразглеждане не изменят Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000

или Решение 2000/745, нито впрочем член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент или член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент.

60 Позоваването на Решение по дело Ayadi/Съвет, точка 53 по-горе също е ирелевантно в случая. В това дело жалбоподателят е искал частична отмяна на Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета от 27 май 2002 година за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осама бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 467/2001 на Съвета за забрана на износа на някои стоки и услуги за Афганистан, за засилване на забраната на полети и удължаване на замразяването на средства и други финансови ресурси по отношение на талибаните в Афганистан (ОВ L 139, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 189). Първоинстанционният съд разглежда при какви условия Регламент № 881/2002, който запазва действието на вече предвиденото в Регламент № 467/2001 замразяване на активи, представлява само необжалваем потвърдителен акт или е „нов“ акт, който може да се обжалва от жалбоподател, неподал жалба в срок срещу Регламент № 467/2001 (Решение по дело Ayadi/Съвет, точка 53 по-горе, точки 70 и 71). Първоинстанционният съд приема жалбата срещу Регламент № 881/2002 за допустима, след като установява, че с този акт съществено се изменя правното положение на жалбоподателя. Всъщност с приемането в частност на Регламент № 881/2002 средствата на жалбоподателя са оставали замразени, докато при липсата на този акт наложените с Регламент № 467/2001 мерки щяха да бъдат мълчаливо отменени (Решение по дело Ayadi/Съвет, точка 53 по-горе, точка 77). Следователно въз основа на Решение по дело Ayadi/Съвет, точка 53 по-горе, може да се заключи, че подадената в случая жалба трябва да се приеме за допустима, доколкото с нея се иска отмяната на обжалваните известия за преразглеждане, които оставят в сила наложените с Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000 и с Решение 745/2000 мерки. Обратно, това решение изобщо не подкрепя тезата, че с приемането на актове, които оставят в сила вече въведени с предходни актове мерки, в случая Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000 и Решение 745/2000, започвали отново да текат сроковете за обжалване на последните актове, които са станали окончателни поради липсата на жалба, подадена в сроковете по член 230, пета алинея ЕО.

61 От всичко изложено дотук следва, че жалбата е допустима само в частта ѝ, с която се иска отмяната на обжалваните известия за преразглеждане и доколкото е насочена срещу Комисията.

По възражението за незаконосъобразност

Доводи на страните

- ⁶² В репликата си жалбоподателят поддържа, че частите от исканията, които се отнасят до отмяната на Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000, на Решение 2000/745, на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, можело да бъдат формулирани и като искане за обявяване на недействителността на тези мерки на основание на член 241 ЕО.
- ⁶³ В дубликата си Комисията поддържа, че възражението за незаконосъобразност на основание член 241 ЕО, което е повдигнато за първи път в репликата, трябва да се отхвърли като недопустимо съгласно член 48, параграф 2 от Процедурния правилник. Жалбата била основана изключително на член 230 ЕО.

Съображения на Първоинстанционния съд

- ⁶⁴ Необходимо е да се отбележи, че в жалбата си жалбоподателят не повдига изрично възражение за незаконосъобразност. Доколкото обаче се отнася до законосъобразността на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, формулираното в репликата възражение за незаконосъобразност трябва да се разглежда като допълнение към третата част от единственото правно основание на жалбата, с което по-специално се оспорва законосъобразността на тези разпоредби (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 18 ноември 2004 г. по дело *Ferriere Nord/Комисия*, T-176/01, Recueil, стр. II-3931, точка 136).

- 65 За сметка на това жалбата не съдържа никакви доводи относно законосъобразността на Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000 и на Решение 2000/745. При тези условия, доколкото се отнася до законосъобразността на посочените актове, възражението за незаконосъобразност не може да се разглежда като допълнение на вече изтъкнати в жалбата доводи. Освен това посоченото възражение за незаконосъобразност изобщо не почива върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството по смисъла на член 48, параграф 2 от Процедурния правилник (Решение на Първоинстанционния съд от 27 септември 2005 г. по дело Common Market Fertilizers/Комисия, T-134/03 и T-135/03, Recueil, стр. II-3923, точка 51).
- 66 От изложеното дотук следва, че възражението за незаконосъобразност е допустимо само доколкото се отнася до законосъобразността на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент.

Относно спазването на изискванията по член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник

Доводи на страните

- 67 Комисията поддържа, че жалбата е лишена от яснота и не удовлетворява изискванията по член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник. Всъщност твърдението на жалбоподателя, на което изцяло се основава жалбата му, а именно обстоятелството, че споразуменията на СТО изисквали преразглежданията с оглед изтичане на срока на действие да започват най-късно един ден преди датата на изтичането на петгодишния срок, не било подкрепено от никакво обяснение. Освен това посоченото твърдение се отнасяло само до твърдяната незаконосъобразност на обжалваните известия за преразглеждане. Жалбата не съдържа никакви доводи относно законосъобразността на Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000 и на Решение 2000/745.

- 68 Жалбоподателят възразява, че изложените в жалбата доводи са достатъчно ясни, за да дадат възможност на Съвета и Комисията да се защитят, а на Първоинстанционния съд — да упражни контрол за законосъобразност (Решение на Първоинстанционния съд от 3 февруари 2005 г. по дело *Chiquita Brands* и др./Комисия, T-19/01, *Recueil*, стр. II-315).

Съображения на Първоинстанционния съд

- 69 Предвид установеното в точка 61 по-горе твърдението относно липсата на яснота в жалбата трябва да се разглежда единствено по отношение на частта от жалбата, с която се иска отмяната на обжалваните известия за преразглеждане.
- 70 Необходимо е да се напомни, че съгласно член 21, първа алинея от Статута на Съда, приложим към производството пред Първоинстанционния съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут и на член 44, параграф 1, букви в) и г) от Процедурния правилник, исквата молба или жалбата трябва по-специално да съдържа предмета на спора, исканията и кратко изложение на изложените правни основания. Тези части трябва да бъдат достатъчно ясни и точни, за да позволят на ответника да подготви защитата си, а на Първоинстанционния съд — да се произнесе по иска или жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни. С оглед да се гарантира правната сигурност и доброто правораздаване, за да бъде допустим един иск или жалба, е необходимо основните фактически и правни елементи, на които се основава, да следват поне обобщено, но съгласувано и разбираемо, от текста на самия иск или жалба (Решение по дело *Chiquita Brands* и др./Комисия, точка 68 по-горе, точка 64; вж. Определение на Първоинстанционния съд от 8 март 2006 г. по дело *Service station Veger*/Комисия, T-238/99, непубликувано в *Recueil*, точка 28 и цитираната съдебна практика).

- 71 В случая жалбата удовлетворява упоменатите по-горе изисквания. Всъщност тя посочва достатъчно ясно предмета на спора, исканията и изложеното в подкрепа на исканията правно основание. С изключение на твърденията за незаконосъобразност на Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000 и на Решение 2000/745, чиято непълнота води до частичната недопустимост на възражението за незаконосъобразност (вж. точка 69 по-горе), жалбата съдържа съществените фактически и правни елементи, на които се основава жалбоподателят, за да докаже, че обжалваните известия за преразглеждане са незаконосъобразни.
- 72 Следователно твърденията на Комисията за недопустимост на основание на член 44 от Процедурния правилник трябва да бъдат отхвърлени в същата степен.

По съществуващото на спора

- 73 Единственото повдигнато от жалбоподателя правно основание е изведено от късното започване на преразглеждането на Регламенти № 2306/2000 и № 2604/2000 и на Решение 2000/745. Правното основание съдържа три части. Първата се отнася до нарушение на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, тълкувани съобразно съответстващите им разпоредби на антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение. Втората засяга нарушение на принципа на правна сигурност. Третата, изложена при условията на евентуалност, е изведена от незаконосъобразност на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент.

По първата част, изведена от нарушение на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, тълкувани съобразно съответстващите им разпоредби на антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение

Доводи на страните

74 След като отбелязва, че Общността трябва да упражнява правомощията си при спазване на международното право (Решение на Съда от 24 ноември 1992 г. по дело Poulsen и Diva Navigation, C-286/90, Recueil, стр. I-6019, точка 9 и Решение на Съда от 24 ноември 1993 г. по дело Mondiet, C-405/92, Recueil, стр. I-6133, точка 12; Заключение на генералния адвокат Léger, предшествашо Решение на Съда от 14 юли 1998 г. по дело Bettati, C-341/95, Recueil, стр. I-4355, I-4358, точка 33), жалбоподателят напомня, че от точка 20 от посоченото по-горе решение по дело Bettati следва, че общностните разпоредби трябва да се тълкуват, доколкото е възможно, в светлината на международното право, особено когато целта на тези разпоредби е именно да се приложи сключено от Общността международно споразумение. Според жалбоподателя това е така нареченото задължение „Bettati“. Предимството на сключените от Общността международни споразумения пред разпоредбите на вторичното общностно право всъщност повелявало последните да се тълкуват, доколкото е възможно, в съответствие с тези споразумения (Решение на Съда от 10 септември 1996 г. по дело Комисия/Германия, C-61/94, Recueil, стр. I-3989, точка 52).

75 Според жалбоподателя от това следва, че разпоредбите на основния антидъмпингов и основния антисубсидиен регламент трябва да се тълкуват в съответствие с антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение. Първоинстанционният съд впрочем изрично признавал, че член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент трябва да се тълкува в светлината на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение (Решение на Първоинстанционния съд от 20 юни 2001 г. по дело Euroalliances/Комисия, T-188/99, Recueil, стр. II-1757, точка 44; вж. също Решение на Първоинстанционния съд от 27 януари 2000 г. по дело BEUC/Комисия, T-256/97, Recueil, стр. II-101, точки 66 и 67).

76 В случая в член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент не се уточнявала крайната дата, на която трябвало да се предприеме преразглеждане на антидъмпинговите и изравнителните мерки. Все пак, тъй като изрично посочената цел на основните регламенти била да транспонират споразуменията на СТО в общностното право (Решение на Съда от 9 януари 2003 г. по дело *Petrotub и Republica/Съвет*, C-76/00 P, *Rescueit*, стр. I-79, точки 53—57), трябвало да се приеме, че разглежданите разпоредби на основните регламенти имат същото значение като съответстващите им разпоредби на антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение.

77 От член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение обаче личало, че всяко преразглеждане на мерки с изтичащ срок на действие е трябвало да започне преди края на петгодишния период след въвеждането на антидъмпинговите или изравнителните мита. Следователно в настоящия случай преразглеждането трябвало да започне най-късно на 30 ноември 2005 г. Освен това по смисъла на член 12, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 22, параграф 7 от антисубсидийното споразумение всяко решение за започване на преразглеждане трябвало да подлежи на оповестяване. Предвид обстоятелството, че обжалваните известия за преразглеждане са публикувани на 1 декември 2005 г., те не били публикувани преди датата на изтичане на срока на действие на мерките, до които се отнасят, както предвиждат антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение. Според жалбоподателя от това следва, че обжалваните известия за преразглеждане нарушават разпоредбите на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, тълкувани в светлината на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение. Следователно срокът на действие на митата и гаранциите, до които се отнасят Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000 и Решение 2000/745, изтекъл на 1 декември 2005 г.

78 Като се основава в частност на практиката на Съда и на докладите на Органа за уреждане на спорове и на Апелативния орган на СТО, в репликата си жалбоподателят първо изтъква, че смисълът на израза „преди тази дата“ трябва да се определи, като се вземе предвид неговият общ контекст и смисълът му в разговорния език към датата на сключването на антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение през 1994 г.

- 79 Различни речници, издадени към момента и след сключването на антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение, потвърждавали, че съвпадащото и първо значение на думата „дата“ в периода между 1994 г. и настоящия момент е календарна дата.
- 80 Освен това автентичните текстове на останалите езици (а именно на френски и на испански), които следва да бъдат взети предвид за целите на тълкуването на споразуменията на СТО (Решение на Съда от 13 септември 2001 г. по дело *Schieving-Nijstad* и др., С-89/99, *Recueil*, стр. I-5851), потвърждавали това становище. Тези текстове на останалите езици съдържаха думите „date“ и „fecha“, които в светлината на значението на тези термини в речниците на френски и испански език, се отнасяли по-скоро до календарна дата, отколкото до определен момент във времето.
- 81 В подкрепа на доводите си, че думата „дата“ в член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение трябва да се разбира като сочеща ден от календара, жалбоподателят се позовава и на Решение на Court of Appeal (England & Wales) (Апелативен съд (Англия и Уелс), Обединеното кралство) по дело *Trow* срещу *Ind Coore* ([1967] 2 *All England Law Reports* 900).
- 82 Освен това в Известие от 2 март 2005 година за предстоящо изтичане на срока на действие на мерките, наложени с Регламент № 2603/2000, Регламент № 2604/2000 и Решение 2000/745, самата Комисия приканила производителите да депозират писмени искания за преразглеждане „след датата на публикуване на настоящото известие, но не по-късно от три месеца преди датата, спомената в таблицата по-долу“. Уточнената в това известие дата била 1 декември 2005 г., а не конкретен момент от 1 декември 2005 г.

83 Употребата на думата „дата“ за означаване на календарна дата, а не на определен момент във времето, била съгласувана и с разпоредбите на Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 година за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 16), и в частност с член 4, параграфи 2 и 3 и с член 5, параграф 2 от него. В общностното право думата „дата“ като правило се разглежда като посочване на календарна дата, а не на конкретен момент в течение на ден от календара (Решение на Съда от 22 ноември 1973 г. по дело *Münch*, 139/73, *Recueil*, стр. 1287, точка 10, Решение на Съда от 28 септември 1994 г. по дело *Coloroll Pension Trustees*, C-200/91, *Recueil*, стр. I-4389, точки 48 и 59 и Решение на Съда от 18 юни 2002 г. по дело *Испания/Комисия*, C-398/00, *Recueil*, стр. I-5643; Определение на Първоинстанционния съд от 19 януари 2001 г. по дело *Confindustria* и др./Комисия, T-126/00, *Recueil*, стр. II-85, точки 12 и 14 и Решение на Първоинстанционния съд от 7 февруари 2002 г. по дело *Rudolph/Съвет и Комисия*, T-187/94, *Recueil*, стр. II-367, точка 65). Когато едно действие може да бъде предприето и „на“ конкретна календарна дата, съответната законодателна разпоредба щяла да използва израза „най-късно на [...]“, докато изразът „преди [...]“ предполагал необходимост от извършването на съответното действие преди края на предходния ден от календара (вж. член 102, параграф 2 ЕО, член 116, параграфи 1—3 ЕО и член 121, параграфи 3 и 4 ЕО; вж. също Решение на Съда от 1 юни 2006 г. по дело *P & O European Ferries (Vizcaya) и Diputación Foral de Vizcaya/Комисия*, C-442/03 P и C-471/03 P, *Recueil*, стр. I-4845, точка 28).

84 Второ, жалбоподателят подчертава, че неговото тълкуване на думата „дата“ е в съответствие със законодателния контекст на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение, чиято цел била да дадат възможност за специално изключение от общото правило, според което срокът на действие на съответните мерки изтича след период, не по-дълъг от пет години. Всъщност при тълкуването на изключенията от собствените си правила Общността винаги възприемала стриктен подход. Тълкуването на жалбоподателя било в съответствие и с предмета и целта на тези разпоредби на съответните споразумения. Започването на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие имало за последица да продължи правното действие на мерките за търговска защита, чийто срок на действие би изтекъл пет години след налагането им, ако не започне преразглеждане. Жалбоподателят твърди, че неговото тълкуване на израза „преди тази дата“ е благоприятно от гледна точка на правната сигурност и добрата администрация, доколкото преди предвидената дата на изтичане на срока на действие на антидъмпинговите или изравнителните мерки износителите ще знаят, че всъщност мерките остават в сила, и ще са в състояние да съобразят с това своето поведение. Ако се следвала тезата на Комисията, публикуването на известията за започване в 23,59 ч. на 1 декември 2005 г. щяло да е достатъчно, за да уведоми икономическите субекти,

че внасяните продукти, които ще преминат през националните митници няколко минути по-късно на следващия ден, ще продължат да се облагат с антидъмпингово мито, докато тези субекти очаквали изтичането на срока на действие на антидъмпинговите мерки в края на петгодишния период. Целта на антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение била да се избегне объркването и породената от такова положение несигурност, като се изисква известията за започване да бъдат публикувани поне преди датата, на която трябва да изтече срокът на действие на приложимите антидъмпингови мерки.

85 Трето, в съдебното заседание жалбоподателят обяснява, че неговото тълкуване на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение се потвърждава от самия Апелативен орган на СТО в доклада му от 12 април 2007 г. относно преразглежданията при изтичането на срока на действие на антидъмпинговите мерки за тръбни продукти за петролни находища с произход от Аржентина (WT/DS268/AB/RW). Във връзка с това той се позовава на точка 163 от посочения доклад, който между другото гласи:

„В член 11[, параграф] 3 се предвижда, че всяко антидъмпингово мито следва да бъде *премахнато* „[...] пет години след датата на налагането му“, *освен* ако не се установи, че „премахването на митото би довело до продължаване или повторение на дъмпинг и вреда“. Според Апелативния орган тази разпоредба следователно действа като „императивна норма и изключение от нея“ [бележка под линия в доклада на Апелативния орган за преразглеждането при изтичането на срока на действие във връзка с третирана срещу корозия стомана, точка 104]. Съществува и допълнително задължение, съгласно което преразглеждането с оглед изтичане на срока на действие трябва да бъде *предприето* от извършващия разследването орган по негова собствена инициатива или по искане от местните производители „преди тази дата“, т.е. преди петата годишнина от налагането на антидъмпинговото мито.“

86 Комисията поддържа, че от член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидийен регламент, тълкувани в светлината съответно на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение, не следва, че преразглеждането с оглед изтичане на срока на действие на антидъмпинговите

или изравнителните мерки трябва да бъде предприето най-късно в деня преди изтичането на срока на действие на съответните мерки. Тези разпоредби изисквали единствено преразглеждането да започне преди полунощ в последния ден от обичайния период на прилагане на мерките, предмет на преразглеждането.

Съображения на Първоинстанционния съд

— Предварителни бележки

⁸⁷ От постоянната съдебна практика следва, че предвид своя характер и смисъл споразуменията на СТО по принцип не попадат сред нормите, с оглед на които общностният съд упражнява контрол за законосъобразност върху актовете на общностните институции на основание на член 230, първа алинея ЕО (Решение на Съда от 23 ноември 1999 г. по дело Португалия/Съвет, C-149/96, Recueil, стр. I-8395, точка 47 и Решение на Съда по дело Petrotub и Republica/Съвет, точка 76 по-горе, точка 53).

⁸⁸ Все пак, когато Общността е възнамерявала да изпълни определено задължение, поето в рамките на СТО, или когато общностен акт се отнася изрично до конкретни разпоредби на споразуменията на СТО, общностният съд трябва да контролира законосъобразността на въпросния акт на Общността в съответствие с правилата на СТО (Решение по дело Португалия/Съвет, точка 87 по-горе, точка 49, Решение по дело Petrotub и Republica/Съвет, точка 76 по-горе, точка 54 и Решение от 27 септември 2007 г. по дело Ikea Wholesale, C-351/04, Сборник, стр. I-7723, точка 30).

- 89 В това отношение от съображенията от основния антидъмпингов регламент (съображение 5) и от основния антисубсидиен регламент (съображения 6 и 7) личи, че посочените регламенти имат по-специално за цел, доколкото е възможно, да транспонират в общностното право новите и детайлни правила, съдържащи се в антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение, сред които в частност са и правилата относно срока на действие и преразглеждането на антидъмпинговите и изравнителните мерки, като това е необходимо, за да се гарантира правилно и прозрачно прилагане на посочените правила (вж. в този смисъл Решение по дело *Petrotub и Republica*/Съвет, точка 76 по-горе, точка 55 и Решение по дело *BEUC*/Комисия, точка 75 по-горе, точка 66).
- 90 Следователно Общността е приела основния антидъмпингов и основния антисубсидиен регламент, за да се съобрази с международните си задължения по антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение. В този смисъл с член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент тя е възнамерявала да изпълни конкретните задължения, произтичащи от член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение, а с член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент е възнамерявала да изпълни конкретните задължения, произтичащи от член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение (вж. в този смисъл Решение по дело *Petrotub и Republica*/Съвет, точка 76 по-горе, точка 56).
- 91 Оттук следва, че посочените по-горе разпоредби на основния антидъмпингов и на основния антисубсидиен регламент трябва да се тълкуват, доколкото е възможно, в светлината на съответстващите им разпоредби на антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение (вж. в този смисъл Решение по дело *Bettati*, точка 74 по-горе, точка 20 и Решение по дело *Petrotub и Republica*/Съвет, точка 76 по-горе, точка 57; Решение на Първоинстанционния съд по дело *BEUC*/Комисия, точка 75 по-горе, точка 67, Решение на Първоинстанционния съд по дело *Euroalliances*/Комисия, точка 75 по-горе, точка 44 и Решение на Първоинстанционния съд от 28 октомври 2004 г. по дело *Shanghai Teraoka Electronic*/Съвет, T-35/01, *Recueil*, стр. II-3663, точка 138).

— По тълкуването на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент съответно в светлината на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение

92 В рамките на настоящата част от правното основание жалбоподателят поддържа, че от член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, тълкувани съответно в светлината на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение, следва, че обжалваните известия за преразглеждане са приети със закъснение.

93 В това отношение трябва да се приеме, на първо място, че основният антидъмпингов и основният антисубсидиен регламент не съдържат нито една разпоредба, която изрично да упоменава крайния момент, към който трябва да е налице преразглеждане с оглед изтичането на срока на действие на антидъмпинговите или изравнителните мерки. От смисъла на член 11, параграф 2, първа алинея от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент обаче недвусмислено личи, че такова преразглеждане трябва да започне най-късно преди изтичането на срока на действие на мярката, до която се отнася.

94 Всъщност, от една страна, член 11, параграф 2, първа алинея от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент гласят, че срокът на действие на антидъмпинговите и изравнителните мерки изтича „пет години след въвеждането [им] [...], освен ако в някое преразглеждане не е установено, че изтичането на този срок ще доведе до продължаване или повторение“ на дъмпинга или субсидирането и на вредата, а от друга страна, тези разпоредби уточняват, че мерките остават в сила до приключване на преразглеждането. Освен това в съображение 18 от основния антидъмпингов регламент и съображение 22 от основния антисубсидиен регламент се пояснява, че срокът на действие на антидъмпинговите и антисубсидийните мерки изтича след пет години, „освен ако преразглеждане не показва, че те следва да се запазят“. Съгласно член 11, параграф 2, първа алинея от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент преразглеждането се отнася до мерки „в сила“, които евентуално „се

запаз[ват]“, което задължително предполага започване на такова преразглеждане преди изтичането на срока на действие на посочените мерки.

- 95 На второ място, трябва да се провери дали тълкуването на член 11, параграф 2, първа алинея от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент в светлината на съответстващите им разпоредби на антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение изискват преразглеждането с оглед изтичане на срока на действие на антидъмпинговите или изравнителните мерки да започне най-късно в деня, предхождащ деня на изтичането на срока на действие на мерките, до които се отнася преразглеждането, както поддържа жалбоподателят.
- 96 Важно е да се напомни, че член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение предвиждат, че всяко антидъмпингово и изравнително мито „следва да бъде премахнато не по-късно от пет години след датата на въвеждането му [...], освен ако, извършвайки преглед [Другаде в текста: „при преразглеждане, предприето“] преди тази дата [...]“ органите не решат, че премахването на митото би довело до продължаване или повторение на дъмпинг и вреда. В същите разпоредби се уточнява, че „[М]итото може да остане в сила, докато има резултат от такъв преглед [Другаде в текста: „до приключване на преразглеждането“]“.
- 97 Първо, страните са съгласни, че при липса на преразглеждане срокът на действие на съответните мерки по обжалваните известия за преразглеждане е трябвало да изтече в полунощ на 1 декември 2005 г. Според жалбоподателя в дадения случай преразглеждането е трябвало да бъде предприето „преди тази дата“ и следователно най-късно на 30 ноември 2005 г.
- 98 Необходимо е да се приеме, че в член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение се посочва единствено срокът, в който трябва да бъде „прието“ преразглеждането. Те не съдържат никакво задължение във връзка с публикуването на известията за преразглеждане. Когато обаче дадена мярка на Комисията е публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз* на определен ден, може да се смята, че самата мярка е взета най-късно в деня преди публикуването. След като в случая обжалваните известия за преразглеждане са публикувани на 1 декември 2005 г., Комисията несъмнено е взела решение да предприеме

преразглеждане най-късно на 30 ноември 2005 г. и следователно при всички положения в срока, предвиден в член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение.

- 99 Второ, ако се допусне, че датата на започване на преразглеждане на основание член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение е датата на публикуване на известията за преразглеждане, тогава е необходимо да се провери дали разпоредбите на посочените споразумения наистина повеляват упоменатите по-горе разпоредби да се тълкуват по възприетия от жалбоподателя начин, според който преразглеждането трябва да започне най-късно в деня, предхождащ изтичането на срока на действие на мерките, до които се отнася (вж. в този смисъл Решение по дело BEUC/Комисия, точка 75 по-горе, точка 68).
- 100 В това отношение трябва да се напомни, че съгласно член 31, параграф 1 от Виенската конвенция за правото на договорите от 23 май 1969 година международният договор, какъвто са антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение, „трябва да се тълкува добросъвестно, в съответствие с обикновеното значение, което следва да се дава на термините на договора в техния контекст, а също така в духа на обекта и целите на договора“.
- 101 Това правило за тълкуване съответства на прилаганото от общностния съд в случаите на необходимост от тълкуване на разпоредба на общностното право. В този смисъл Съдът неколкократно е постановявал, че при тълкуването на разпоредба на общностното право следва да се вземат предвид едновременно съдържанието, контекстът и целите ѝ (Решение на Съда от 21 февруари 1984 г. по дело Knierf-Melde, 337/82, Recueil, стр. 1051, точка 10, Решение на Съда от 17 октомври 1995 г. по дело Leifer и др., C-83/94, Recueil, стр. I-3231, точка 22 и Решение на Съда от 30 юли 1996 г. по дело Bosphorus, C-84/95, Recueil, стр. I-3953, точка 11).

- 102 Необходимо е най-напред да се приеме, че както се вижда от речниците, на които жалбоподателят се позовава в репликата си, терминът „дата“ има различни значения, сред които и „ден от месеца“ (*New Shorter Oxford Dictionary*, 1993), но и „момент, в който нещо се случва“ (*New Shorter Oxford Dictionary*, 1993). Буквалното значение на термина „дата“ следователно не е непременно ден от календара, тъй като този термин може да се използва и за указване на точен момент във времето.
- 103 Що се отнася по-нататък до контекста, в който се вписват член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение, и до целите на тези разпоредби, трябва първо да се напомни, че Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията, което предхожда антидъмпинговото споразумение и е одобрено от името на Общността с Решение 80/271/ЕИО на Съвета от 10 декември 1979 година относно сключването на многостранните споразумения, произтичащи от търговските преговори между 1973 и 1979 г. (OBL 71, 1980 г., стр. 1), не посочва определен период на прилагане на антидъмпинговите мита. В член 9 от него единствено се предвижда, че „[а]нтидъмпинговото мито остава в сила само за времето и в степента, необходими за премахването на дъмпинга, който причинява вреда“ [неофициален превод]. В член 4, параграф 9 от Споразумението за тълкуване и прилагане на членове VI, XVI и XXIII от Общото споразумение за митата и търговията, одобрено от името на Общността с Решение 80/271, се съдържа сходна разпоредба относно изравнителните мита.
- 104 Целта на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и на член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение е да се предвиди автоматичното премахване на съответните мита пет години след въвеждането им, освен ако не бъде предприето преразглеждане. Както правилно подчертава Комисията в писмените си изявления, всъщност клаузата, с която се предвижда възможност за запазване в сила на съществуващите мита в резултат от започване на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на антидъмпинговите и изравнителните мерки и която се съдържа в член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и в член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение, е въведена по време на Уругвайския кръг от преговори, за да компенсира въвеждането на така наречената клауза „за автоматично премахване“, която съответства на автоматично изтичане на срока на действие на антидъмпинговите и изравнителните мерки пет години след въвеждането им.

105 В този контекст и предвид целта на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и на член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение е важно преразглеждането да бъде предприето най-късно преди автоматичното изтичане на срока на действие на антидъмпинговите и изравнителните мерки. Доколкото налагат краен срок за започването на преразглеждане, тези разпоредби се отнасят до момента на изтичането на срока на действие на съответните мита. Всъщност митата, до които се отнася преразглеждането, трябва все още да са в сила към момента на започване на преразглеждането.

106 Оттук следва, че изразът „преди тази дата“, който се съдържа в член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и в член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение, не може да се тълкува като налагащ задължение на договарящите се страни да предприемат преразглеждане на антидъмпинговите или изравнителните мерки най-късно в деня, предхождащ изтичането на срока на действие на посочените мерки. Напротив, предвид установеното в точки 102—105 по-горе правната уредба на договаряща се страна, която дава възможност за започване на преразглеждане в последния момент от срока на действие на мерките, до които се отнася преразглеждането, трябва да се разглежда като съобразено с член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение.

107 Доводът, който жалбоподателят извежда от доклада на Апелативния орган на СТО от 12 април 2007 г. относно преразглежданията при изтичане на срока на действие на антидъмпинговите мерки за тръбни продукти за петролни находища с произход от Аржентина (WT/DS268/AB/RW), не може да се приеме.

108 От една страна, посоченият по-горе доклад не се отнася до тълкуването на израза „преди тази дата“ по член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение. Всъщност съгласно точка 160 от този доклад поставеният въпрос е свързан с „определянето на вероятността от дъмпинг за целите на прилагането на препоръките и решенията на [Органа за уреждане на спорове]“.

- 109 От друга страна, доколкото в точка 163 *obiter dictum* се напомня, че преразглеждането трябва да бъде предприето „преди тази дата“, т.е. преди петата годишнина от налагането на антидъмпинговото мито, трябва да се отбележи, че посоченият откъс представлява само парафраза на точка от друг доклад на Апелативния орган, към който се препраща в бележка под линия, а именно точка 104 от доклада на Апелативния орган от 9 януари 2004 г. относно преразглеждането при изтичане на срока на действие на антидъмпинговите мита, прилагани към плоски продукти от третирана срещу корозия въглеродна стомана с произход от Япония (WT/DS244/AB/R), в който се отбелязва, че „преразглеждането трябва да бъде предприето преди изтичането на петгодишния период след датата на налагане на митото“. Следователно в тази точка изобщо не се твърди, че преразглеждането трябва да бъде предприето най-късно в деня преди изтичането на срока на действие на мерките, които са в сила. Напротив, като се прави позоваване на необходимостта от предприемане на преразглеждането преди изтичането на петгодишния период след датата на налагане на митото, в тази точка се потвърждава, че правната уредба на договаряща се страна, която дава възможност за започване на преразглеждане в последния момент от срока на действие на мерките, до които се отнася преразглеждането, трябва да се разглежда като съобразена с член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и с член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение.
- 110 От всичко изложено дотук следва, че преразглеждане, което е започнало преди полунощ в последния ден от обичайния период на прилагане на мерките, трябва да се разглежда като съобразено с член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и с член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение.
- 111 Тъй като не се оспорва, че в случая при липсата на това преразглеждане срокът на действие на антидъмпинговите и изравнителните мита, предмет на преразглеждането, е трябвало да изтече в полунощ на 1 декември 2005 г., следва да се приеме, че преразглеждането, за което заинтересованите лица са били уведомени с публикуването на обжалваните известия за преразглеждане в *Официален вестник* на 1 декември 2005 г., е предприето в предвидения срок за започване на преразглеждане по член 11, параграф 2, първа алинея от основния антидъмпингов регламент и по член 18, параграф 1 от основния антисубсидийен регламент, тълкувани съответно в светлината на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и на член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение.

- 112 Този извод не може да бъде оборен с довода на жалбоподателя, че по съображения, свързани с правната сигурност и добрата администрация, преразглеждането е трябвало да започне най-късно в деня, предхождащ изтичането на срока на действие на съответните мерки.
- 113 Необходимо е да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика принципът на правната сигурност представлява основен принцип на общностното право, който изисква правната уредба да бъде ясна и точна, така че правните субекти да могат да се запознаят по недвусмислен начин със своите права и задължения и да действат съобразно с тях (Решение на Съда от 13 февруари 1996 г. по дело *Van Es Douane Agenten*, C-143/93, Recueil, стр. I-431, точка 27 и Решение на Съда от 14 април 2005 г. по дело *Белгия/Комисия*, C-110/03, Recueil, стр. I-2801, точка 30).
- 114 От изложения по-горе анализ обаче следва, че член 11, параграф 2, първа алинея от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, дори и тълкувани съответно в светлината на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение, по ясен и точен начин предвиждат, че преразглеждането на антидъмпинговите и изравнителните мита трябва да бъде предприето преди изтичането на срока на действие на тези мита.
- 115 По-нататък жалбоподателят не представя никакви конкретни доказателства в подкрепа на тезата си, че спазването на принципа на правната сигурност изисквал известието за преразглеждане да се публикува най-късно в деня, предхождащ изтичането на срока на действие на мерките, до които се отнася посоченото преразглеждане. Освен това той нито доказва, нито дори твърди, че на 30 ноември 2005 г. е извършил продажби при условията на износ за Общността, тъй като след запознаване с *Официален вестник* от същия ден е приел, че срокът на действие на мерките, предмет на преразглеждането, ще изтече в полунощ на 1 декември 2005 г.
- 116 Следователно доводът, изведен от нарушение на принципа на правната сигурност, трябва да бъде отхвърлен.

- 117 Накрая, що се отнася до довода, изведен от нарушение на принципа на добрата администрация, трябва да се приеме, че когато общностната институция разполага със срок за извършването на определено действие, тя не нарушава принципа на добрата администрация, ако го направи едва в последния ден от определения ѝ срок.
- 118 В случая обжалваните известия за преразглеждане са публикувани в последния ден от срока, предвиден в член 11, параграф 2, първа алинея от основния антидъмпингов регламент и в член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, тълкувани съответно в светлината на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и на член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение (вж. точки 110 и 111 по-горе). Следователно не може да се твърди, че Комисията е допуснала каквото и да било нарушение на принципа на добрата администрация.
- 119 От изложеното дотук следва, че първата част от първото правно основание е неоснователна.

По втората част, изведена от нарушение на принципа на правната сигурност

Доводи на страните

- 120 Жалбоподателят напомня, че принципът на правната сигурност изисква, когато общностната правна уредба налага на частноправните субекти двусмислено формуирани задължения, двусмислеността да бъде преодоляна в полза на частноправния субект (Решение на Съда от 9 юли 1981 г. по дело *Gondrand*, 169/80, *Recueil*, стр. 1931, точка 17, Решение на Съда от 22 февруари 1989 г. по дело *Комисия/Франция и Обединеното кралство*, 92/87 и 93/87, *Recueil*, стр. 405, точка 22 и Решение по дело *Van Es Douane Agenten*, точка 113 по-горе, точка 27). Това изискване за правна сигурност се налагало с особена строгост, когато става въпрос за акт, който може да породи финансови последици, за да се позволи на заинтересованите лица да се запознаят с точния обхват на задълженията, които

той им налага (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 22 януари 1997 г. по дело Opel Austria/Съвет, T-115/94, Recueil, стр. II-39, точка 124 и цитираната съдебна практика).

121 Жалбоподателят смята, че член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, тълкувани в светлината на съответстващите им разпоредби на антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение, не са двусмислени. Ако обаче Първоинстанционният съд прецени, че обхватът на съответните разпоредби на основния антидъмпингов и основния антисубсидиен регламент е двусмислен или неясен, според жалбоподателя съгласно общия принцип на правната сигурност било необходимо двусмислеността или неяснотата да бъдат преодолені в полза на онова от възможните тълкувания, което е най-благоприятно за жалбоподателя (вж. в този смисъл Решение на Съда по дело Petrotub и Republica, точка 76 по-горе, точки 56—60 и Решение на Съда от 23 септември 2003 г. по дело BGL, C-78/01, Recueil, стр. I-9543, точки 71 и 72).

122 Затова според жалбоподателя крайната дата за започване на преразглеждане в настоящия случай била 30 ноември 2005 г. Следователно обжалваните известия за преразглеждане, които са публикувани на 1 декември 2005 г., били незаконосъобразни.

123 Комисията възразява, че член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент не съдържат никаква двусмисленост, която да трябва да се премахне в полза на жалбоподателя.

Съображения на Първоинстанционния съд

- 124 От извършения в рамките на първата част анализ следва, че в член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент ясно се посочва, че преразглеждането на антидъмпинговите и изравнителните мита може да бъде предприето до момента на изтичането на срока на действие на тези мита. Същото произтича и от тълкуването на тези разпоредби съответно в светлината на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и на член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение.
- 125 При тези условия втората част от правното основание също не може да се приеме.

По третата част, изведена от незаконосъобразност на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент

Доводи на страните

- 126 Жалбоподателят се позовава на Решение на Съда от 7 май 1991 г. по дело Nakajima/Съвет (С-69/89, Recueil, стр. I-2069), от което личало, че общностният съд упражнява контрол върху законосъобразността на основния антидъмпингов и основния антисубсидиен регламент с оглед на разпоредбите на антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение, тъй като при приемането на основния антидъмпингов и основния антисубсидиен регламент Общността е възнамерявала да изпълни определено задължение, поето в рамките на СТО (Решение на Съда по дело Petrotub и Republica/Съвет, точка 76 по-горе, точки 53—57 и Решение на Съда от 1 март 2005 г. по дело Van Parys, С-377/02, Recueil, стр. I-1465, точки 39 и 40; Решение по дело Shanghai Teraoka Electronic/Съвет,

точка 91 по-горе, точка 138). В това отношение в писмените си изявления жалбоподателят посочва задължението, известно като „Nakajima“.

127 Жалбоподателят смята, че от антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение е видно, че всяко преразглеждане на антидъмпингови и изравнителни мерки с изтичащ срок на действие трябва да започне „преди тази дата“, с други думи на дата, предхождаща датата на изтичането на срока на действие, а не в определен час от деня на изтичането на срока на действие. Тъй като в писмото си от 3 февруари 2006 г. се ограничила с потвърждението, че в случая датата на изтичането на срока на действие на разглежданите мерки и датата на започване на преразглеждането съвпадат, в това отношение Комисията не приложила правилно споразуменията на СТО.

128 Дори ако член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидийен регламент не можело да се тълкуват съобразно съответстващите им разпоредби на антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение и дори ако тълкуването на основните регламенти, което по принцип трябва да се приеме, било именно предлаганото от Комисията в писмото ѝ от 3 февруари 2006 г. — нещо, което жалбоподателят оспорва — въпреки това следвало да се установи незаконосъобразността на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидийен регламент поради тяхната несъвместимост със съответстващите им разпоредби на антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение.

129 В репликата си жалбоподателят изтъква, че задължението „Nakajima“ не се ограничава до задължение за тълкуване на общностното право в съответствие със споразуменията на СТО. Всъщност Първоинстанционният съд неколко-

кратно постановявал, че е възможно да се упражнява контрол за законосъобразност на общностните мерки с оглед на споразуменията на СТО (Решение по дело Euroalliances/Комисия, точка 75 по-горе, точка 57 и Решение по дело Chiquita Brands и др./Комисия, точка 68 по-горе, точки 117—126).

130 Комисията поддържа, че контролът на Съда за законосъобразност на общностен антидъмпингов акт с оглед на правилата на СТО се основава на принципа за съгласувано тълкуване „доколкото е възможно“ (Решение по дело Petrotub и Republica, точка 76 по-горе, точка 57). Следователно нямамо разлика между онова, което жалбоподателят нарича задължението „Bettati“, и задължението „Nakajima“. В случая, ако съответните разпоредби на основния антидъмпингов и основния антисубсидиен регламент не се поддават на тълкуване съобразно антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение, жалбоподателят не можел да се позовава на противоречията между общностното право и правилата на СТО като правно основание за отмяната на тези разпоредби.

Съображения на Първоинстанционния съд

131 От извършения в рамките на първата част анализ следва, че обжалваните известия за преразглеждане, които са публикувани в *Официален вестник* в деня на изтичането на срока на действие на мерките, до които се отнасят, отговарят на изискванията по член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и по член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, тълкувани съответно в светлината на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и на член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение.

132 Първата част, която е представена като възражение за незаконосъобразност, не може да се приеме. Всъщност тя се основава на непотвърдена в настоящия случай хипотеза, а именно че член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент не се поддават на тълкуване съобразно съответстващите им разпоредби на антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение.

133 Следователно и последната част не е основателна.

134 Предвид всички изложени дотук съображения жалбата трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

135 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като е загубил делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на Съвета и на Комисията.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Reliance Industries Ltd да заплати съдебните разноски.**

Martins Ribeiro

Wahl

Dittrich

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 24 септември 2008 година.

Секретар

Председател

E. Coulon

M. E. Martins Ribeiro

Съдържание

Правна уредба	II - 2406
Антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение на Световната търговска организация	II - 2406
Основен антидъмпингов регламент	II - 2408
Основен антисубсидиен регламент	II - 2409
Обстоятелства, предхождащи спора	II - 2412
Производство и искания на страните	II - 2415
По допустимостта	II - 2417
По допустимостта на частта от исканията, с която се иска отмяната на обжалваните известия за преразглеждане и която е насочена срещу Съвета	II - 2417
Доводи на страните	II - 2417
Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2418
— По правния интерес на жалбоподателя	II - 2418
— По активната процесуална легитимация на жалбоподателя	II - 2421
— По допустимостта на частта от исканията, доколкото е насочена срещу Съвета	II - 2422
По допустимостта на жалбата в частта ѝ, с която се иска отмяната на Регламенти № 2603/2000 и № 2604/2000, на Решение 2000/745, както и на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент	II - 2423
Доводи на страните	II - 2423
Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2424
По възражението за незаконосъобразност	II - 2427
Доводи на страните	II - 2427
Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2427
Относно спазването на изискванията по член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник	II - 2428
II - 2452	

Доводи на страните	II - 2428
Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2429
По съществуващото на спора	II - 2430
По първата част, изведена от нарушение на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, тълкувани съобразно съответстващите им разпоредби на антидъмпинговото и антисубсидийното споразумение	II - 2431
Доводи на страните	II - 2431
Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2436
— Предварителни бележки	II - 2436
— По тълкуването на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент съответно в светлината на член 11, параграф 3 от антидъмпинговото споразумение и член 21, параграф 3 от антисубсидийното споразумение	II - 2438
По втората част, изведена от нарушение на принципа на правната сигурност	II - 2445
Доводи на страните	II - 2445
Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2447
По третата част, изведена от незаконосъобразност на член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент и на член 18, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент	II - 2447
Доводи на страните	II - 2447
Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2449
По съдебните разноски	II - 2450